

Adaptační plán - Broučci

Čas jablíčkových vůní...

*U rybníka na topole od časného rána kráká černá vrána.
Je čas pečených bramborů a draků na provázku
a pláštěnek a deštníků, co chodí na procházku,
čas vypasených kapříků, co smutně plavou tůní...
Je čas košíků v alejích,
čas jablíček ov ýc hv ůní.*

(Jindřich Balík)

Čas jablíčkových vůní, jak laskavě pojmenovává začátek podzimu Jindřich Balík, je i časem, kdy se opět po prázdninách setkáváme s dětmi ve školce.

První poprázdninový týden či týdnyby v mateřské škole měly být především o setkání, navázání kontaktu s novými dětmi i rodiči, o seznámení dětí navzájem, o seznámení s prostorami školky a jejím vybavením, ale taky o vyprávění, o prázdninových vzpomínkách a především o dostatečném prostoru pro volnou hru dětí.

Učitelka bývá v těchto dnech nešťastná z toho, že nemá osm rukou a aspoň dvě hlavy a čtyři klíny, na nichž by se dalo pochovat, herna se proměňuje, jako by tudy právě proletěl uragán, všude je všechno a všichni.

My s delší praxí již důvěrně známe nápor prvních dnů. Každoročně slavíme první pedagogické vítězství, když konečně stojíme v kruhu, držíme se za ruce a nikdo chvíli nepláče. Zpravidla veškeré naše záměry a plány jdou stranou a rok co rok roztáčíme to první „kolo mlýnský“ a kolotoč a oporu hledáme v zajíčkovi ve své jamce a hrajeme si na všechno, co zdánlivě propojuje dětem školku s domovem. Čas investovaný do prvních dnů se nám každoročně po několika dnech začíná vracet. Ranní či odpolední služba u nás vždycky na začátku spočívá v tom, že chodí obě paní učitelky od rána, aby dětem pomohly zabydlet se ve školce.

Začátek školního roku je období, kdy v září a na začátku října slunce na obloze ještě září a venku všechno dozrává, dobarvuje se a sklízí a my se ve školce sžíváme, zabydlujeme a společně si vytváříme naše pravidla soužití, bez nichž to ani v mateřské škole nejde. Vytváříme a upřesňujeme také základní společenské návyky. Společnou hru motivujeme aktuálními podzimními podněty v sepětí s dětskými potřebami a v souladu s pobyty venku. O čem se mluví, na to si hned hrajeme...

S ohledem na vývojové zvláštnosti předškolního dítěte je preferována především hra a uplatnění prožitkového učení.

Předpokládaným východiskem je:

- podzimní přírodní nadílka
- společné sdílení podzimního ročního období, jeho darů, barev a vůní
- motivovaná říkadla, písničky, příběhy a lidová slovesnost

- pohybové hry, které vycházejí z konkrétních podnětů a navazují na dosavadní dětskou zkušenost, stejně jako všechny ostatní výtvarné a pracovní aktivity.

Budeme respektovat **tři hlavní cíle** RVPPV (Rámcový vzdělávací program předškolního vzdělávání):

1. prostor pro učení (nejen pro učení poznávkové, ale stejným dílem i sociální!)
2. setkávání se s žádoucími lidskými hodnotami (tj. prostor pro osobnostní rozvoj dítěte, jeho prosociálnosti s cílem vytváření vlastní hodnotové hierarchie)
3. prostor pro samostatnost dítěte (včetně respektování práva dítěte nezúčastnit se některé činnosti a stát se pouze jejím pozorovatelem)

O čem to pro děti bude?

- o dalším seznamování a vzájemném poznávání
- o pozorování dětí a jejich reakcí v určitých situacích
- o diagnostice délky soustředění pozornosti
- o společném sdílení všech maličkostí v průběhu dne, sdílení začátku podzimu i společné hry
- o vnímání a rozlišování barev, vůní, tvarů, chutí i nálad
- o vnímání podzimních změn v přírodě a v lese
- o změnách počasí a délky dne
- o rozlišování stromů, keřů a jejich plodů
- o třídění, řazení a uspořádání přírodních materiálů
- o uvolnění zápěstí prostřednictvím grafomotorických cviků
- o správném držení těla a jeho zapojení do všech činností, formou přirozených cviků, zdravotních cviků a motivovaných pohybových her
- o seznámení s podzimními říkadly, písničkami a básničkami
- o pravidlech při vycházkách (respektování bezpečnostních pravidel chodců a pravidel při volném pohybu)
- o tom, že všechno se dá domluvit, a když si nevíš rady, tak se zeptej
- o tom, jak se lidé chovají různě, a co je slušné a naopak, tedy o pravidlech života mezi lidmi
- o tom, že nemusím mít každou činnost nejraději, ale měl bych si ji aspoň vyzkoušet
- o tom, co je legrace, co je skutečnost a co hra
- o tom, že je důležité vědět si v každé situaci rady
- o tom, že nikdy není tak zle, aby zas nemohlo být dobře
- o tom, že pravidla, která jsme si společně určili, jsou od toho, aby se dodržovala
- o tom, že pohádky, knížky a divadlo jsou dobrá věc a člověk se jejich prostřednictvím spoustu věcí dozví a pozná

Na závěr jen stručně:

Protože není kluk jako kluk a holka jako holka, každý si z tohoto období odnese poznatky, dovednosti a zkušenost, a to adekvátně svému věku a možnostem. Alespoň v to doufáme! ☺